

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 143/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, a [REDACTED] proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/69/2021-61 z 2. júna 2022 a proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Svk/56/2022 z 21. augusta 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 11. novembra 2024 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označenými rozhodnutiami správnych súdov, ktoré navrhujú zrušiť a vec vrátiť Správneému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

2. Sťažovatelia, ktorí sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu na [REDACTED], sa všeobecnou správnu žalobou opomenutých účastníkov podanou na Krajskom súde v Košiciach (ďalej aj „správny súd“) domáhali, aby uložil žalovanému (mestu Košice) povinnosť doručiť im stavebné povolenie z 30. novembra 2020, ktorým bola povolená stavba na [REDACTED]. Krajský súd napadnutým uznesením žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. e) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) z dôvodu, že bola podaná zjavne neoprávnenou osobou. Podľa krajského súdu žalovaný dostatočným spôsobom zisťoval okruh účastníkov územného konania, týchto dostatočne identifikoval a zaradil do okruhu účastníkov konania. Z ďalšieho postupu žalovaného správneho orgánu krajský súd vyvodil jeho správnu úvahu, ktorá vzhľadom na veľký počet účastníkov konania viedla k doručovaniu rozhodnutí formou verejnej vyhlášky podľa § 61 ods. 4 v spojení s § 69 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní

a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), čo vplynulo aj z rozdeľovníka v závere územného rozhodnutia.

3. Proti uzneseniu krajského súdu sťažovatelia podali kasačné sťažnosti, v ktorých namietali nevysporiadanie sa s podmienkou na doručovanie verejnou vyhláškou. Tvrdili, že doručovať oznámenie o začatí stavebného konania a stavebné povolenie v konaniach s veľkým počtom konaní je možné len v odôvodnených prípadoch. V stavebnom konaní neboli nijakým spôsobom identifikovaní, boli len masou účastníkov označených ako „ostatní účastníci konania“. Najvyšší správny súd napadnutým uznesením kasačné sťažnosti zamietol podľa § 461 SSP po vyhodnotení nedôvodnosti kasačných námietok. V zásadnej zhode so závermi krajského súdu konštatoval, že hoci sťažovatelia spadali do druhového určenia účastníkov konania (ako vlastníci nehnuteľností na [REDAKOVANÉ]), je zrejmé, že ich žalovaný správny orgán za účastníkov považoval a aj s nimi konal ako s účastníkmi konania. Nad rámec kasačných bodov najvyšší správny súd uviedol, že sťažovatelia boli oprávnenými osobami na podanie správnej žaloby opomenutého účastníka, preto mal krajský súd žalobu zamietnuť podľa § 190 SSP. V súlade so zásadou hospodárnosti nevidel dôvod na zrušenie uznesenia krajského súdu, keďže v ďalšom konaní by žalobe vyhovené nebolo.

II.

Argumentácia sťažovateľov

4. Proti napadnutým uzneseniam správnych súdov založených na rovnakom právnom závere sťažovatelia podali túto ústavnú sťažnosť, v ktorej namietajú nezlučiteľnosť súdnej argumentácie – o dostatočnosti druhovej identifikácie sťažovateľov v pozícii účastníkov administratívneho konania z titulu ich vlastníckeho práva k nehnuteľnosti – so základnými právami sťažovateľov. Namietajú, že žiaden zo správnych súdov neposudzoval, či označenie sťažovateľov hromadným označením (a z toho vyplývajúce doručenie) môže byť považované za účinné doručenie pri zachovaní základného práva na rovnosť (čl. 47 ods. 3 ústavy) so všetkými účastníkmi stavebného konania (§ 59 ods. 1 stavebného zákona). Rovnako sa správne súdy nevysporiadali s nezlučiteľnosťou postupu stavebného úradu pri doručovaní vyhlášky a identifikácii sťažovateľov ako účastníkov konania v súvislosti s nálezom ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 69/2011 z 10. novembra 2012, na ktorý sťažovatelia v konaní pred správnymi súdmi opakovane poukazovali.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) uznesením najvyššieho správneho súdu o zamietnutí kasačných sťažností smerujúcich proti napadnutému uzneseniu krajského súdu o odmietnutí správnej žaloby opomenutých účastníkov.

6. Ústavný súd sa najskôr zaoberal tým, či má právomoc preskúmať obidve napadnuté uznesenia. Vo vzťahu k porušeniu práv sťažovateľov uznesením krajského súdu uvádza, že z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavná ochrana poskytovaná ústavným súdom je postavená na princípe subsidiarity. Proti napadnutému uzneseniu krajského súdu sťažovatelia mohli podať kasačnú sťažnosť (čo aj využili), o ktorej najvyšší správny súd rozhodol napadnutým uznesením najvyššieho

správneho súdu. Právomoc najvyššieho správneho súdu rozhodnúť o kasačnej sťažnosti sťažovateľov v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodnúť o ústavnej sťažnosti proti uzneseniu krajského súdu. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné ich sťažnosť v časti proti namietanému uzneseniu krajského súdu odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pre nedostatok právomoci ústavného súdu. Preto ústavný súd bude posudzovať opodstatnenosť ústavnej sťažnosti len vo vzťahu k uzneseniu najvyššieho správneho súdu, ktoré však hodnotil aj v kontexte záverov uznesenia krajského súdu.

7. Podstatný a rozhodujúci právny záver správnych súdov spočíval v tom, že žalovaný správny orgán v prejednávanej veci preukázateľne konal so sťažovateľmi ako s účastníkmi konania, zahrnul ich do okruhu účastníkov konania a doručoval im rozhodnutia formou verejnej vyhlášky (bod 10 uznesenia najvyššieho správneho súdu). Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia namietajú arbitrárnosť práve v súvislosti s doručovaním písomnosti v stavebnom konaní a nedostatočnou identifikáciou účastníkov konania.

8. Výhrady sťažovateľov k aplikovanej forme doručenia zrozumiteľným spôsobom rozptýlil už krajský súd pri náležitom preskúmaní naplnenia podmienok na doručovanie verejnou vyhláškou. Na podklade správneho pochopenia podstaty nálezu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 69/2011 (bod 22 uznesenia krajského súdu) preskúmateľne vysvetlil dostatočnosť identifikácie účastníkov správneho konania v „prvotnej“ fáze zisťovania okruhu účastníkov konania (meno, priezvisko, označenie konkrétnej nehnuteľnosti, ktorej sú vlastníkami s listom vlastníctva), ktoré napokon vyústilo do odôvodnenej úvahy správneho orgánu o doručovaní rozhodnutí verejnou vyhláškou (body 19 a 23 uznesenia krajského súdu). To, že sťažovatelia boli následne identifikovaní len druhovo (vo väzbe na vlastníctvo nehnuteľností), prirodzene a v súlade s potrebami aplikačnej praxe vyplýva zo samotnej podstaty zákonného inštitútu verejnej vyhlášky, ktorá má uľahčiť priebeh správneho konania pri veľkom počte účastníkov.

9. Ústavný súd uzatvára, že „len“ druhové označenie sťažovateľov vo verejnej vyhláške (t. j. bez mena a priezviska) nemá žiadnu relevantnú spojitosť s účastníctvom v administratívnom konaní, ktoré bolo v konaní pred správnymi súdmi riadne preukázané a odôvodnené. Z tohto dôvodu je ústavná sťažnosť v časti napadnutého uznesenia najvyššieho správneho súdu zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu